

DIA A DIA

amb Déu

Nº 256 primer trimestre 2020

ESCOLTEU ELS PROFETES

Tenim el sòlid fonament de les paraules dels profetes; i feu bé d'escoltar-les amb atenció, ja que són una llum que resplendeix en un lloc tenebrós, fins que apuntarà el dia, i l'estel del matí s'alçarà en els vostres cors. Però heu de saber, abans de tot, que no hi ha cap profecia de l'Escriptura que cadascú pugui interpretar com li sembli. En efecte, no hi ha hagut mai cap profecia que vingués d'un voler humà; més aviat alguns homes, enduts per l'Esperit Sant, han parlat de part de Déu (2 Pere 1, 19-21).

La paraula de Déu no és un mot dit, sinó un terme encarnat, i sota aquesta premissa ens acostem al text bíblic, per personificar en les nostres vides allò que Déu diu. La paraula no pot ser lletra morta, sinó que hem de vivificar-la en l'Esperit perquè pugui fer coses en nosaltres, perquè ens ofereixi camins de transformació.

Però el cert és que massa vegades la lletra queda lluny de la nostra realitat, i ens sembla que allò que descriu no és per a nosaltres. En la profecia bíblica trobem la història del poble de Déu i la personificació de la seva relació amb ell, entre ells i amb els que els envolten; aquest relat està empeltat en unes condicions i successos concrets, que hem de conèixer per poder fer viure en nosaltres l'esperit del que es narra.

El passat sempre pot tenir una lliçó i una advertència per al present, que ens ha d'ajudar a construir un nou futur, alliberat de les deterministes conseqüències a les que la nostra realitat l'està abocant. Perquè un petit canvi avui pot ser un nou espai d'esperança per demà. Per això, aquest trimestre us convido a endinsar-nos en part de la història del profeta Jeremies.

La seva realitat és complexa, on els tripijocs del poder -polític, econòmic i religiós- han decantat el destí del poble de Déu cap a la perdició, cap a l'exili. El nostre món també és ple de poders que malbaraten la vida de les persones i del planeta; estem rodejats de saquejadors de vides que alimenten les seves arques amb la desgràcia i la guerra. El discurs de la por o el de la complaença amb el que ara som, omplen els missatges que es donen, paraules de fal·làcia que volen endormiscar les aspiracions d'un canvi de paradigma, on el món sigui transformat en un espai millor, un lloc de pau, per a totes i tots.

En la història de Jeremies trobarem la solitud del profeta davant els poders que no volen transformar el món. La seva veu és petita i sembla que no se la sent; ell, sense poder i enfrontat amb tothom, es veurà abocat a dur un missatge de destrucció, per l'obstinació i la complaença del poble amb la injustícia. Plorarà per ells i per ell mateix, però amb tenacitat, encoratjat pel Déu que no l'abandona, no es rendirà, i seguirà portant un missatge de transformació, que incomodarà els poders del seu temps.

Les paraules de la seva profecia ens seran de vegades incòmodes, així com la seva realitat ho va ser per ell. De vegades no entendrem a Déu, així com el profeta tampoc podrà fer-ho; però la fe de qui coneix el Senyor, la confiança de qui sap i coneix la seva bondat i misericòrdia, seran els motors per enfrontar-se a tots els perills i desgràcies que haurà de viure. Jeremies serà la veu de les víctimes, la veu de les que ningú escolta. Ell serà el profeta que buscarà el canvi radical en el poble de Déu.

No tindrem temps en un trimestre de llegir tota la seva història, però us animo a no abandonar-la, a meditar en ella i saber veure, en quin sentit, la seva realitat pot ajudar-nos a transformar la nostra.

Marta López Ballalta

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)

c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

Compte bancari: Triodos Bank IBAN : **ES42 1491 0001 2820 2713 0323**

CULTES 1r trimestre 2020

<i>Diumenge</i>	<i>PRESIDÈNCIA / PREDICACIÓ</i>	<i>DIACONIA</i>	<i>MÚSICA</i>	<i>butlletí</i>
05/01/2020	Marta LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada	Esther Raduà	Caroli
12/01/2020	Francesc Melenchón Joel CORTÉS	Abel García Joan Salvador	Robert Bailey	Samuel
19/01/2020	Marta LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	David Melenchón	Alícia
26/01/2020	Alícia Pallàs Marta LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Elies Cortès	Daniel
02/02/2020	Marta LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	Robert Bailey	Rubèn
09/02/2020	Anna Guinot Marta LÓPEZ	Pepita Sánchez Marta Huch	Elies Cortès	Caroli
16/02/2020	Marta LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada	David Melenchón	Samuel
23/02/2020	Jordi Vera Samuel FABRA	Abel García Joan Salvador	Esther Raduà	Alícia
01/03/2020	Marta LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	David Melenchón	Daniel
08/03/2020	Francesc Melenchón Marta LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Elies Cortès	Rubèn
15/03/2020	Marta LÓPEZ	Esther Rión Marta Freixes	Esther Raduà	Caroli
22/03/2020	Jordi Vera Marta LÓPEZ	Pepita Sánchez Marta Huch	David Melenchón	Samuel
29/03/2020	Alícia Pallàs Judit PALLÀS	Lluïsa Braña Anna Plantada	Elies Cortès	Alícia

---

Dimecres   1   **gener**   Jeremies 1, 1-3

La paraula de Déu no és aliena a les nostres situacions, no és estranya als nostres contextos, la paraula de Déu arriba a nosaltres en les condicions concretes de la nostra existència. Per això, conforma, encoratja o adverteix en la realitat de la nostra vivència, per això és paraula viva que pot transformar les nostres passes.

Dijous   2   **gener**   Jeremies 1, 4-8

Les promeses es fan realitat en nosaltres, tenint en compte qui som i com som; quan Déu ens crida no mira les nostres limitacions, sinó les nostres possibilitats. En la seva força és que podem dur a terme la nostra missió. Ell és al nostre costat en tots els moments, oferint-nos sempre l'oportunitat d'alliberar-nos de la por que ens paralitza.

Divendres   3   **gener**   Jeremies 1, 9-10

La paraula de Déu, que es manifesta en els nostres contextos, que ens escull i ens encoratja, és la mateixa que pot transformar el que ens envolta. És una paraula que es dona per ajudar-nos a destruir la maldat i construir en bé. El poder de Déu no s'imposa des de la violència, sinó des de la paraula viva que es regala com un do.

Dissabte   4   **gener**   Salm 16

Rescatats de la foscor i soledat del Sheol, el Senyor ens mostra el camí de la vida. És un camí segur, que podem recórrer en confiança i ho fem amb la seva companyia, ja que el nostre Déu sempre és a prop. Per tant, sabem que la mort mai tindrà l'última paraula; la nostra vida amb el Senyor sempre està a l'abric, oberta a ser part de la nova creació.

Diumenge 5 gener Salm 20

D'on ve la nostra força? La nostra força ve del Senyor, que en la creu guanyà la victòria. Enfrontem cada dia amb aquesta confiança, no depenem de cap exèrcit, ni de cap poder d'aquest món, ni tan sols de les nostres forces. Estem en les mans d'aquell que posseeix la plenitud de la vida. Ell ens escolta en el dia de l'angoixa i porta cap a la bondat els nostres destins.

Dilluns 6 gener Jeremies 1, 13-19

En el nostre món hem construït societats allunyades de la bondat i la caritat, per això massa vegades la paraula de Déu que arriba és la de l'advertència. No és agradable enfrontar-nos i ser veu profètica enmig del nostre món; massa vegades preferiríem guardar silenci. Però Déu ens encoratja a no tenir por dels poders que ens envolten, a aixecar la veu i ser la crítica al regne de la corrupció.

Dimarts 7 gener Jeremies 2, 1-7

En les nostres vides, quan ens ha tocat de transitar pel desert, per moments de patiment i temps d'escassetat ens hem afermat en Déu, el miràvem a ell com a únic recurs per les nostres situacions. Però quan ens assentem en la tranquil·litat, quan la por i la penúria han passat, aleshores oblidem el Déu que ens salva, que ens allibera. Oblidem el primer amor. L'advertència és aquesta, no ho fem, recordem sempre la presència activa de Déu en les nostres situacions i la bondat de la seva paraula guardadora.

Dimecres 8 gener Jeremies 2, 8-13

Quantes vegades hem donat l'esquena a Déu? Quantes vegades no hem renunciat al que ell ens ofereix per dotar-nos d'una salvació que és fictícia? La nostra fidelitat no correspon a allò que hem rebut. Enmig de les dificultats no ens preguntem on és el nostre Senyor, sinó que busquem la salvació en allò que no pot donar-la.

Dijous 9 gener Jeremies 2, 14-19

Som lliures per escollir, som lliures per decidir on busquem l'ajuda en les nostres situacions difícils, però l'advertència del profeta és que les nostres decisions lliures tenen conseqüències, i d'aquestes no ens deslliurarem. Enmig de la por per l'atac enemic, Israel va buscar la protecció fora de Déu i la salvació va esdevenir, a la fi, esclavitud. On busquem nosaltres? On ens refugiem davant les nostres pors?

Divendres 10 gener Jeremies 2, 20-28

La paraula de Déu ens arriba com una advertència, com un senyal perquè repensem els nostres camins i les nostres opcions. És una paraula cruel, no pel mal que vol fer, sinó perquè deixar al descobert les nostres infidelitats. És dur de dir-la, és dur d'escoltar-la, però en la paraula hi ha l'oportunitat del canvi. No deixem que les nostres rutines no ens permetin de veure en què ens estem equivocant. Escoltem al Senyor, redrecem els nostres camins.

Dissabte 11 gener Salm 66

Quants cops el Senyor ha escoltat les teves súpliques? Quants motius tens per donar gràcies a Déu per tot el que ha fet a la teva vida? Per això anunciem el seu amor a tota la humanitat, perquè no és només que Ell t'escolta i t'estima, és que ens ha fet part d'un poble, el poble que passa el riu a peu eixut entre les aigües, el poble que mitjançant Déu fa grans i bones obres. Quants motius tens avui per donar gràcies a Déu!

Diumenge 12 gener Salm 111

Què és fer memòria de les meravelles que fa el nostre Déu? Doncs és fer-les nostres, però ara amb la mirada posada en el Crist. Si Déu va alliberar de l'esclavitud del Faraó a un petit poble insignificant, ara el mateix Déu allibera de la mort i del pecat a tota la humanitat, i ens duu cap a la justícia i la vida. Aquest és el seu propòsit des del principi, i qui ha començat la bona obra la portarà a la perfecció en les nostres vides.

Dilluns   **13**   **gener**   **Jeremies 2, 29-32**

Si la nostra llibertat té conseqüències de les que no podem ser lliures, hem de tenir el seny de veure-les venir. Quantes vegades no hem donat a Déu la culpa dels nostres mals, mentre érem nosaltres qui havíem escollit el camí equivocat? Quan arriba la paraula d'advertència, què fem amb ella? L'escoltem? La obviem? La paraula profètica vol de nosaltres un canvi. Si l'escoltem, podem fer-lo.

Dimarts   **14**   **gener**   **Jeremies 2, 33-37**

La maldat del poble de Déu es desvetlla no solament com a infidelitat vers el Senyor, sinó també com oblit del pacte, d'una aliança que demanava d'ell tenir cura dels més desfavorits. Israel abandona a Déu per pactar amb els imperis esclavistes i opressors, confiant més en la força dels cavalls que amb el poder del Senyor. I malgrat les paraules del profeta no són capaços de veure que el seu camí és errat, i sense confessió no pot haver-hi perdó.

Dimecres   **15**   **gener**   **Jeremies 3, 1-5**

El pacte de la llei incloïa la condició de què una dona rebutjada no podia tornar a casa del primer marit, i a aquesta apel·la el Senyor en la seva crítica cap a Israel. A més, la demanda de socors no es fa solament des de la infidelitat, sinó des de la mentida d'exigir alliberament mentre es segueixen les males pràctiques. Som sincers davant de Déu? Construïm les nostres vides des de la coherència del compliment per demanar?

Dijous   **16**   **gener**   **Jeremies 3, 6-10**

En la intimitat de Déu i el seu profeta trobem la tristor del Senyor que veu com tots dos pobles, Israel i Judà, es perden en la idolatria i la infidelitat. Déu veu la mentida, fins i tot rere els actes fingits de Judà, que amaga la seva perversió en cultes falsos i confessions enganyoses. No podem amagar a Déu les nostres maldats, però podem ser sincers amb ell, oferir-li les nostres foscores perquè ell les ompli de llum, perquè no hi ha res que li sigui amagat.

Divendres 17 gener Jeremies 3, 11-13

I després de totes les advertències, després del reny, arriba la paraula de bondat, el Senyor està disposat a perdonar, malgrat totes les foscors i corrupcions d'Israel, solament hem de reconèixer la nostra culpa, perquè en el reconeixement està el camí de tornada cap a la bondat en la que Déu vol que visquem, bondat entre nosaltres i cap a les altres. El Senyor no guarda rancor, ell no s'ofèn, la seva paraula arriba per redreçar els nostres camins.

Dissabte 18 gener Salm 118:1-21

No hi ha pitjor enemic que la por. La por ens fa tancar-nos en nosaltres mateixos, per cuidar-nos de la nostra salvació. Gràcies Déu, que podem mirar el Crist i treure la por dels nostres cors; podem viure confiant en Ell, per perdre la por a perdonar, perdre la por a estimar; i creure plenament que aquest camí és camí de vida, el camí que ens porta directament a la teva abraçada amorosa.

Diumenge 19 gener Salm 118:22-29

El Senyor ens il·lumina perquè puguem veure una gran meravella, el fonament que tot ho sosté, que tot ho suporta, les nostres vides i tot l'univers. Va ser rebutjat perquè no ha vingut amb exèrcits poderosos a imposar la pau al món, sembla massa dèbil. Però és l'únic que venç a la mort i a la injustícia. Tot és sostingut pel seu poder, que és amor. Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo! Perdura eternament el seu amor.

Dilluns 20 gener Jeremies 3, 14-18

Tornar cap al Senyor, aquest és el camí de l'alliberament de les nostres faltes i infidelitats. Però tornar cap al Senyor vol dir també escoltar-lo, creure en la seva paraula i posar-la en pràctica. I en aquest camí de retorn, d'abraçar amb convenciment i viure allò que Déu demana de nosaltres, hi ha la reconciliació, no només amb el nostre Senyor, sinó també entre nosaltres.

Dimarts 21 gener Jeremies 3, 19-22

La bondat del Senyor es manifesta en la llibertat que ens ha ofert per escollir els nostres camins. Ell no s'ha imposat a nosaltres, tot i que el seu desig és que visquem en ell i com ell vol. El Senyor se'ns ofereix. Nosaltres el podem rebutjar com a pare, o el podem abraçar; però ell sempre esperarà de nosaltres que tornem a ell.

Dimecres 22 gener Jeremies 3, 22-25

En la confessió del poble hi ha el camí de la transformació. Reconèixer davant de Déu les nostres errades, com a comunitat i com a individus, ens allibera de l'esclavatge del mal, i ens ofereix l'oportunitat d'iniciar noves rutes il·luminades per la saviesa del Senyor. La veritable salvació no prové de les nostres forces, sinó de la misericòrdia de Déu, que vol vesar abundantment sobre nosaltres.

Dijous 23 gener Jeremies 4, 1-2

Si vols tornar, tornar, en la delicadesa de la paraula dolça del Déu sempre es manifesta la seva voluntat de perdonar. Però el tornar cap a Déu significa transformar la nostra manera de viure, amarar les nostres accions i decisions de la veritat i la justícia. Per tornar hem de desterrar tot allò que és dolent en les nostres pràctiques, perquè tornar significa reconèixer que en el que Déu demana és com volem construir les nostres vides.

Divendres 24 gener Jeremies 4, 3-4

I la mateixa oportunitat oferta a Israel es dona a Judà, perquè el Senyor vol perdonar tot el seu poble, vol veure en ells la llum d'aquest món de maldat i opressió. El Senyor demana de nosaltres no signes externs que amaguin la foscor dels nostres cors, sinó una transformació de cor, que neix de dins per sortir cap enfora i oferir-se a totes i tots els que ens envolten.

Dissabte 25 gener Salm 138

Que difícil que és en aquest món confiar en les promeses dels poderosos, dels governants del nostre món, que tants cops diuen el que volem escoltar, més que el que pensem fer. Però les promeses del nostre Déu són diferents, són eternes, són per sempre. I són promeses pels anònims, com nosaltres! Pots comprovar-ho quan vulguis, camina seguint les passes del Senyor, i veuràs que el seu amor perdura per sempre!

Diumenge 26 gener Salm 139:1-12

És fàcil pensar que estarem amb Déu al cel, veritat? Amb la seva pau i els cants del àngels. Però enmig d'un món que fuig dels fracassats, de la gent amb problemes i dels marginats, nosaltres podem cridar: Déu és amb mi en el meu infern! Déu està en la llum i en la foscor. A tots aquells que pateixen, diguem-los: Déu és amb vosaltres; ell mateix ha baixat a buscar-vos, el seu braç ve per aixecar-nos.

Dilluns 27 gener Jeremies 4, 5-10

El profeta queda esglaiat davant el perill que es ceneix sobre el poble de Judà. On han quedat les promeses de Déu? Quantes vegades no ens passa el mateix? Quantes vegades no podem arribar a comprendre el perquè del que està succeint? La sinceritat de Jeremies esdevé, fins i tot, obscena, però alhora ens parla de la sinceritat que manté davant del Déu en el que creu. La fidelitat del profeta vers la paraula de misericòrdia li dona forces per enfrontar-se a l'amenaça que ve, perquè el perquè del camí moltes vegades no el podem veure fins que no arribem al destí.

Dimarts 28 gener Jeremies 4, 11-18

La declaració del Senyor es fonamenta en què el camí de la maldat ha dut la devastació. Massa vegades volem fugir de les conseqüències dels nostres actes, però aquestes ens envesteixen sempre. Però segueix, rere l'amenaça, una oportunitat, canviar els camins, abandonar el mal, deixar-nos guiar per la paraula de Déu i abraçar la vida que ell vol donar-nos.

Dimecres 29 gener Jeremies 4, 19-22

El profeta plora davant la devastació i la crueltat de la guerra. No ens fàcil enfrontar-nos als moments difícils, el pobre Jeremies esdevé l'única veu que aixeca un plor pel país; els governants, les autoritats, fins i tot el temple, no veuen la insensatesa de les seves accions, segueixen buscant en la buidor dels pactes externs i en la falsedat dels ídols una sortida per la seva situació. Solament Jeremies comprèn que sense bondat no hi haurà restauració.

Dijous 30 gener Jeremies 4, 23-28

I davant del sense sentit de la guerra i la destrucció, Jeremies segueix plorant per tot el que succeeix. Quantes vegades nosaltres no fem el mateix, mirem al nostre voltant i patim pel mal i el dolor que veiem. No comprenem com Déu permet tals coses, i ens desfem en les nostres llàgrimes. Però com el profeta, malgrat el nostre dolor, seguirem buscant en Déu una resposta. En això rau la fe, però podríem fer més?

Divendres 31 gener Jeremies 4, 29-31

Una nova manera de fer sorgeix en Jeremies. El seu dolor segueix igual, però ara la seva veu s'aixeca contra el centre del mal. La guerra està devastant els pobles de Judà, però el seu centre polític i religiós es mira la destrucció sense fer res, sense abandonar la maldat de les seves decisions i accions. Jerusalem ha tancat les seves portes, no vol refugiats, s'ha amagat rere les seves muralles. Jerusalem es vol salvar, abans que arriscar-se pels pobles de Judà.

Dissabte 1 febrer Salm 145

Tota la vida que està al nostre voltant és estimada pel gran Creador. Les petites flors, les onades de l'oceà, el vent, els cadells que comencen a badallar; també nosaltres, tots som estimats per la seva bondat. Ha creat un món amb recursos perquè la vida fructifiqui. Donem gràcies a Déu cuidant la seva creació. Lloar el Senyor és ajudar a mantenir la vida que ell ha creat.

Diumenge 2 febrer Salm 33

La Paraula del Senyor és creadora i fidel a la creació. L'has escoltada? Fer-la nostra, fer-la viva, i tot comença de nou. El poble que viu la seva Paraula manté la llum de la vida, i la veritat de la justícia misericordiosa. No calen exèrcits. Encara que els poderosos no l'escoltin, només cal en cada cosa que fem o diem, deixar una petita llum per il·luminar els fosc univers amb una munió d'estrelles.

Dilluns 3 febrer Jeremies 5, 1-6

Si ahir el profeta plorava, avui es sorprèn de veure amb nous ulls la realitat de la injustícia de Jerusalem. Sembla com si fins aleshores no s'hagués adonat del que Déu ja havia vist. Massa vegades els nostres ulls no veuen el que ens envolta. Estem tan acostumats a la malícia i la perversitat que no veiem que envolta ja massa estructures. Però quan se'ns obren els ulls entenem el perquè del mal que ens envolta, provocat per una corrupció que sembla no tenir límits.

Dimarts 4 febrer Jeremies 5, 7-11

El Senyor se sent traït per un poble que viu en la injustícia, que comet, sense impunitat, delictes contra els més febles i contra ell. I malgrat el seu enuig, malgrat la gran infidelitat manté encara una esperança, espera que part d'aquest poble, veritablement, hagi cregut en ell, que busqui la justícia com ell la vol. En els jocs polítics Israel i Judà van fer males apostes, volien imitar els imperis dels que Déu els havia alliberat. Però el Senyor segueix esperant una resposta, un nou camí.

Dimecres 5 febrer Jeremies 5, 12-14

Demanem al Senyor comptes, li demanem pel mal que ens envolta, sense adonar-nos que som nosaltres mateixos qui hem provocat tot el que succeeix. Ens hem allunyat del camí de la pau i la justícia, per abraçar els tripijocs dels poderosos. Hem pensat que sense Déu podríem fer-nos un lloc al món, i hem desistit d'escoltar la seva paraula. L'abandonament de Déu no es dona com un càstig, sinó com la conseqüència de les nostres oïdes sordes vers la seva paraula.

Dijous   **6**   **febrer**   **Jeremies 5, 15-19**

A quin servim? Israel havia deixat de banda a Déu, reclamant per ells la llibertat de prendre les seves pròpies decisions, però en aquesta vida sempre estem sota un jou, i Israel, en la seva llibertat, va escollir el jou dels imperis, dels que esclavitzaven, i a canvi d'una falsa seguretat havia venut i exposat a la seva gent a l'opressió dels falsos déus d'altres països. I malgrat tot, tot i que la guerra i la mortaldat eren conseqüència directa de les seves accions, el Senyor vol guardar-los, vol salvar un futur per Israel.

Divendres   **7**   **febrer**   **Jeremies 5, 20-24**

El crit de Déu s'aixeca com una dolorosa queixa per la insensatesa dels qui ell estima. Com un pare que veu com el fill, sense remei, escull el mal camí i el transita amb la tranquil·litat de viure sense problemes entre corrupció i maldat. No és venjança, és el dol del Déu que estima els seus fills, encara que aquests li hagin girat l'esquena i han deixat d'escoltar-lo. Solament és aturar-se, girar-se i tornar cap al Senyor. Ell està esperant solament això de nosaltres.

Dissabte   **8**   **febrer**   **Salm 103**

Homes i dones compartim amb la creació la contingència del ser, la caducitat. Volem ser forts, i molts busquen el poder, però el vent tot s'ho emporta, i el temps reflecteix la nostra debilitat. Som dèbils per ser el que hauríem de ser, i això el Senyor ho sap. Per això ell promet des de l'eternitat que farà justícia, no donant-nos allò que mereixeríem, sinó fent de nosaltres el que necessitem ser. El seu amor és de sempre i dura per sempre.

Diumenge   **9**   **febrer**   **Salm 65**

El Salm 65 ens presenta un prodigi de bondat, l'esperança de tota la terra. Muntanyes, onades, pobles de la terra, l'aurora i el crepuscle, estan pendents d'aquest Déu que és el que dona vida, el que germina i fecunda, el que rega i amara, sembla que el blat surti de terra per donar-li gràcies... Doncs aquest Déu, diu el Salm al principi, és qui escolta les pregàries dels vivents, la teva pregària. Gràcies, Déu!

Dilluns   **10**   **febrer**   **Jeremies 5, 25-29**

Quan el poble de Déu havia trobat en la seva història maldat i perversió en els pobles veïns, en els seus enemics, havien demanat a Déu justícia per les víctimes, havien demanat una mà que els salvés, però ara Déu es troba davant que és el seu poble el dolent, són ells els que maltracten i estafen, els que deixen rere seu víctimes innocents. Què haig de fer? es pregunta el Senyor.

Dimarts   **11**   **febrer**   **Jeremies 5, 30-31**

Déu ja no té en qui recolzar-se, els seus sacerdots, els seus profetes, s'han venut per diners, ja no hi ha ningú que porti la seva paraula, i amb fal·làcies i demagògia els dolents defensen, sense pudor, la injustícia de Judà. Solament Jeremies segueix escoltant, solament ell carrega amb el dolor del Déu que, paraula rere paraula, li exposa com n'està de dolgut; com n'és de terrible que l'hagin abandonat.

Dimecres   **12**   **febrer**   **Jeremies 6, 1-9**

Després de destruir tot Judà, l'enemic ha arribat a Jerusalem, la dolenta, la que ha tancat les seves portes i els seus ulls al patiment dels altres ciutadans. Però ara ella és l'amenaçada, ve l'enemic i planeja esfondrar-la. Però no se senten plors a Jerusalem, no hi ha dol a la ciutat santa; dins segueixen el pillatge i l'opressió, dins solament hi ha injustícia. I malgrat tot, el Senyor tornar a dir-li: canvieu el camí i vindré a salvar-vos.

Dijous   **13**   **febrer**   **Jeremies 6, 10-15**

I la veu de Jeremies torna a aixecar-se, el Senyor li ha obert els ulls a tota la corrupció que l'envolta. Allò que el profeta no volia veure se li ha mostrat massa clar. I demana justícia, demana devastació, sent dins seu la indignació de Déu davant el mal que s'està fent, la injustícia que s'està vivint, mentre els dignataris religiosos segueixen negant-la, segueixen dient el poble: tot va bé! Quan res va bé.

Divendres 14 febrer Jeremies 6, 16-21

Malgrat tot el que succeeix d'horrorós i de pervers dins de Jerusalem, Déu torna a aixecar una veu de reconciliació, una petició de canvi, perquè el Senyor no imposa la bondat, solament ens demana que la visquem, que la vulguem viure. Hi ha repòs per qui el vol trobar, hi ha salvació per qui la demana; però el poble està embadalit amb l'or i la riquesa de l'estafa i la maquinació. Ja no veuen al Senyor, ja no volen sentir-lo.

Dissabte 15 febrer Salm 30

Sovint quan arribem a la fi del dia, amb la foscor de la nit, quan les coses no han anat com volíem, fins i tot quan tenim una por raonable per la nostra existència, ens envaeix un sentiment d'abandó, de soledat. Ens preguntem, on ets Déu meu? El Salm és un cant d'esperança. Arribarà la llum de la matinada, tornaré a veure el camí i cantaré lloances... si et recordes de Déu quan plou, mai l'oblidis quan surt el sol! Mai no oblidis qui és amb tu, en la foscor i en la llum.

Diumenge 16 febrer Salm 95

Canteu al Senyor un càntic nou! Doncs ell fa noves totes les coses. Tota la creació està expectant, impacients, no veu el moment de què arribi l'hora del seu gran judici! Però, no tenen pànic? És el Senyor totpoderós el qui ve a judicar! – No, no tenen pas por, doncs el judici del Senyor arreglarà totes les coses, la seva Paraula és font de vida, ell fa que brolli aigua en els nostres deserts. Aquest és el judici que porta el Senyor!

Dilluns 17 febrer Jeremies 6, 22-26

Jeremies ja ho ha comprès, l'enemic ve. I sense confessió i canvi de vida no hi ha sortida. Alerta, crida, adverteix que s'acosta la devastació i el dolor, que els camins de Judà han portat la guerra. Qui escoltarà el seu missatge? En els conflictes són els dèbils el que més pateixen, són els camperols, són les dones, són els infants i els febles, però entre els poderosos no hi ha dol, potser esperen que la salvació vingui d'algun aliat?

Dimarts 18 febrer Jeremies 6, 27-30

La visió que Jeremies ha tingut de la realitat enmig de la qual viu ha vingut del Senyor. Ell li ha mostrat la realitat del que l'envolta, una falsedat que aixeca holocaustos a Déu sense creure-hi, una mentida que fa sacrificis sense seguir la paraula del Senyor. Però ell, enmig de tota aquesta fal·làcia ha de ser torre inexpugnable, no pot deixar-se enganyar, ha de mantenir viva la paraula de Déu enmig de la sordesa del poble.

Dimecres 19 febrer Jeremies 7, 1-15

L'enemic s'acosta, però Déu no defalleix. I a través del profeta, segueix portant la seva paraula, el seu crit d'advertiment que proclama que encara hi ha esperança. Però aquestes no són falses celebracions cerimonials, ni un fals culte; l'esperança resideix en un canvi d'actitud del poble, en amarar-se de bondat i justícia per complir la voluntat de Déu. No són quatre parets ni cap cerimonial el que els salvarà, serà escoltar de nou la paraula del Senyor.

Dijous 20 febrer Jeremies 7, 16-28

Convertim la fe en ritus, la creença en religió reglada i abandonem el que des del principi se'ns ha demanat: confiar i escoltar al Senyor. Judà està abocada al desastre, perquè han abandonat el seu Déu i la seva paraula, la seva petició de justícia i bondat. El Senyor havia cridat un poble per ser llum enmig d'un món pervers; però ells s'han pervertit dels que els envoltava, en comptes de ser llum, s'han omplert de fosc.

Divendres 21 febrer Jeremies 7, 29-34

La degeneració del poble de Déu ha arribat a extrems impensables. En els seus pactes polítics s'han decidit a construir temples dels déus dels seus aliats, per tenir el favor dels poderosos d'aquest món, llocs de perversió i dolor on fins i tot fan sacrificis humans, esperant que falsos déus els hi atorguin salvació i protecció. El Senyor veu el que s'acosta, el poble ha dipositat la seva confiança en allò que no pot salvar-lo.

Dissabte 22 febrer Salm 150

Tot el que respira, que lloï el Senyor! Estem tant acostumats a lloar futbolistes, artistes, polítics i agents civils... al Senyor li cantem himnes, però lloar-lo és molt més que això. Lloar Déu és ser testimoni viu de la seva voluntat per als homes i les dones d'aquest món. L'ocell que refila i la vinya que dona raïm lloen Déu fent realitat la seva vocació. Visquem la nostra crida per lloar plenament a Déu!

Diumenge 23 febrer Salm 84

Fixeu-vos quina casa construeix el Senyor que fins i tot els petits ocells hi troben refugi. Allà hi ha felicitat, goig profund. Hi ha també seguretat, hi ha pau. Allà es pot veure, es pot sentir el Senyor! És millor ser-hi només un sol dia, a la casa del Senyor, que tenir tota la vida fora d'ella. Quin gran misteri que amb l'Esperit de Jesucrist, Déu fes casa seva amb les pedres vives que som cadascun de nosaltres. Quin misteri!

Dilluns 24 febrer Jeremies 8, 1-3

La decepció de Déu ha arribat a l'extrem. Sembla que ningú vol escoltar els seus advertiments, sembla que la seva paraula no troba oïdes, no troba qui vulgui sentir-la. La gent malvada encara intentarà més obscenitats, encara seguirà confiant en trossos de fusta i pedra que no senten ni veuen, que no els estimen. Han rebutjat el veritable Déu per abraçar ídols als qui els poden fer dir el que ells volen.

Dimarts 25 febrer Jeremies 8, 4-9

Com podrem penedir-nos si no som conscients de la nostra pròpia maldat. Com podrem canviar de camí si pel que transitem ja ens sembla prou bé. Judà ha convertit la paraula del Senyor, la seva llei en un altre ídol, amb ella justifiquen la seva maldat, perquè l'han convertida en lletra morta, sense buscar quina és la justícia que proclama. No hi ha saviesa en els seus camins, perquè han destriat el que els hi convé de la llei per fer-la servir com escut de la seva maldat.

Dimecres 26 febrer Jeremies 8, 10-13

La injustícia sempre es justifica a si mateixa, tergiversa les paraules de la llei per dir que segueix el camí correcte, tot i estar fent el que és detestable. Des del temple es segueix cridant que tot va bé, que els aliats en qui han posat l'esperança els salvaran; però la devastació s'acosta, malgrat que ningú ho vulgui reconèixer. No hi ha fruits de bondat, ni de justícia i fraternitat, dins de Judà no hi ha res del que Déu volia trobar.

Dijous 27 febrer Jeremies 8, 14-17

I mentre Judà està sent arrasat, Jerusalem segueix proclamant que viuen en pau, no volen reconèixer que les seves solucions no han portat res de bo, que els seus tripijocs no els hi duren salvació. Massa vegades és molt difícil reconèixer que són els nostres actes els que han malbaratat la pau dels altres i que cap acció màgica que puguem fer restablirà allò que hem trencat.

Divendres 28 febrer Jeremies 8, 18-23

El profeta plora. Davant de Déu vessa tot el seu dolor, malgrat sembla que la resposta del Senyor no ve amb consol. Però Jeremies segueix davant la seva presència, ell ha entès tot el que està succeint, però malgrat això no pot deixar de dessagnar-se per dins, de patir amb els que pateixen. Viure el conflicte i les seves conseqüències és horrorós, i adonar-nos que potser hi hauria sortida és encara pitjor. Però Jerusalem segueix sense reconèixer el que succeeix al seu voltant, segueix tancant els ulls al patiment dels pobles de Judà.

Dissabte 29 febrer Salm 133

Els pobles del desert feien servir olis especials per a guarir la pell del rostre que era la més castigada pel sol; era un oli aromàtic i refrescant. Així diu el salmista que és la reunió dels fills i filles de Déu, igual que quan la rosada baixa per la muntanya quasi desèrtica de l'Hermon i permet que hi hagi vida. Així ha de ser avui quan ens reunim per lloar Déu tots els germans, un bàlsam per l'ànima.

Diumenge 1 març Salm 8

Tota la creació és posada sota la responsabilitat humana, Déu ens ha fet poc menys que uns déus! Però a la vegada, gran misteri, és la Paraula dels infants, dels nens de pit el baluard, la protecció i la seguretat que ens protegeix dels enemics. És la humilitat i la plena confiança en Déu la que ens protegeix dels enemics, de la supèrbia i la violència. I és que Déu mateix va fer-se infant per nosaltres!

Dilluns 2 març Jeremies 9, 1-8

El plany del profeta i el de Déu es converteixen en un cant coral, un cant de tristor, pena i enuig. La paraula proclamada de penediment no és escoltada per ningú, l'amenaça que plana sobre ells no la creu ningú. El penediment no pot ser un acte fals, el veritable penediment surt del cor i canvia radicalment les nostres actituds i camins. La confessió sincera vol deixar enrere la nostra manera de fer i demanar a Déu ajuda per poder fer-ho.

Dimarts 3 març Jeremies 9, 9-15

Jeremies veu i s'adona de la desolació que viuen els territoris que l'envolten, l'enuig de Déu sembla buit de misericòrdia, i el profeta plora per la desolació que ja comença a manifestar-se; però Jerusalem segueix igual, amb una vida buida de bondat i justícia, i ningú vol veure el que està a punt d'arribar. El plor del profeta és moltes vegades el nostre, quan obrim els ulls als desastres que succeeixen, mentre els poderosos segueixen amb les seves vides dolentes.

Dimecres 4 març Jeremies 9, 16-21

Quin sentit té la guerra i la destrucció? Aprenen res de la mort violenta o de la lluita sense escrúpols? El plany pel dolor i la mort neix en goles seques de les que queden envoltades de cadàvers, potser elles són les úniques que veuen el sense sentit de tantes morts, però segle rere segle hem seguit igual, les guerres s'han succeït i la humanitat no ha après a viure en pau. La cobdícia i l'egoisme segueix avui promovent massacres, i ploro amb les ploraneres per les inútils morts dels conflictes.

Dijous   **5**   **març**   **Jeremies 9, 22-25**

Enmig de l'amenaça Déu entona altre cop un cant, una crida al penediment, proclama el seu amor i la seva fidelitat, però també el compromís amb la justícia. No és solament Judà, són tots els imperis que han abandonat el dret, que han omplert les seves nacions de víctimes innocents. El compromís amb Déu i amb el que ell vol ha de néixer del cor, no pas d'una legalitat tergiversada, d'una falsa justícia o d'un engany de dret. Conèixer el Senyor significa viure com ell vol.

Divendres   **6**   **març**   **Jeremies 10, 1-16**

L'enemic és a punt d'arribar i un nou cant coral, entre Déu i el profeta, torna a proclamar un camí de salvació: tornar al Déu veritable, al Senyor de l'univers. Judà s'ha embrancat en la idolatria, a talls de fusta i pedra demanen que els lliurin dels tràngols, donen l'esquena a qui podria salvar-los. El crit de Déu és l'agònica insistència del qui té el camí de sortida, però ningú l'escolta, ni a ell ni al profeta.

Dissabte   **7**   **març**   **Salm 19**

Donem gràcies a Déu pels seus camins, el seu judici i els seus decrets; són perfectes i font de vida. Qui coneix aquests camins? Són lleis i manaments? Són un seguit de normes? Sovint ni nosaltres mateixos som conscients que caminem per camins diferents als de Déu. Per això, Ell mateix va fer-se home, per mostrar-nos el Camí, que és la llei de l'amor en tot moment.

Diumenge   **8**   **març**   **Salm 27**

En el camí de la vida, mirem amb fe el nostre Déu, que sabem que ens acollirà a casa seva amb els braços oberts Però el salmista vol encara més, fruit en el món dels vius la bondat del Senyor! Però per això necessita ser deslliurat dels enemics, d'aquests n'hi ha de molts tipus, sovint molts d'ells els tenim dins nostre; necessitem viure confiats en el Senyor. Que ell derroti també aquests enemics, i fer-ho sense por al que pugui passar, per gaudir de la salvació ara, en el món dels vius.

Dilluns   **9**   **març**   **Jeremies 10, 17-25**

Tot ha quedat arrasat, aquells que havien de conduir el poble en el seguiment del Senyor han fracassat, perquè ells mateixos no el seguien, no l'escoltaven. Tot és mort i destrucció, i les esperances que havien posat en els seus aliats han quedat defraudades, ningú pot contra Assíria. Un plany neix de la gola de Jeremies, una demanda al Senyor, que la seva correcció sigui més dolça. Ell és ara l'única veu del poble, ell és l'únic que vol sentir al Senyor.

Dimarts   **10**   **març**   **Jeremies 11, 1-8**

La pregària del profeta ha estat escoltada, solament cal tornar a l'aliança. Si escoltem la veu del Senyor, si fem el que ell vol, que és que visquem en pau i justícia, amb dret i fraternitat, aleshores tornarem a trobar el camí de la salvació. Perquè escoltar el Senyor no vol dir solament sentir-lo, sinó seguir els seus camins; som cridats a fer de la paraula de Déu la nostra manera de viure.

Dimecres   **11**   **març**   **Jeremies 11, 9-14**

Jerusalem no ha escoltat, estan perduts, segueixen altres déus, els escolten a ells i viuen com els imperis opressors, que obliden els pobres i exploten els dèbils. Jeremies ha sigut la veu de Judà davant el Senyor, i ha volgut portar al poble el missatge del Déu que vol salvar, però ningú l'ha escoltat, i ara Déu ja no vol més planys pels que han deixat passar totes les oportunitats de convertir-se, de tornar cap al Senyor.

Dijous   **12**   **març**   **Jeremies 11, 15-17**

Ha arribat la sentència, el poble de Déu s'ha convertit en botxí dels pobres, de les viudes, dels orfes, de tots aquells a qui havia de cuidar i guarir. Sembla que ja no hi ha sortida, sembla que el Senyor ha deixat d'insistir. Després de setges i violència, Israel ha caigut, però Judà no té intenció de canviar. El poble del Senyor, que era l'arbre verd pel refugi dels cansats, ha perdut la seva verdor i les seves branques ja no fan ombra.

Divendres 13 març Jeremies 11, 18-23

Després de la caiguda d'Israel, dins de Judà segueix la crida de Jeremies, perquè el poble de Déu torni al Senyor i canviïn els seus camins. Però ara, encoratjats per una altra aliança, que els obliga a donar culte als déus dels enemics, no és que no vulguin escoltar Jeremies, sinó que volen fer-lo callar, perquè ningú el pugui escoltar, perquè ningú senti el missatge profètic que ve del Senyor.

Dissabte 14 març Salm 42

Hi ha dies en els que realment és difícil lloar Déu amb tota l'ànima, perquè no sentim res, no el sentim proper. Això no ho hem de negar si és així. La vida pot ofegar molt, la foscor pot ser angoixant. Hem de dir-ho, hem de cridar: –Senyor com m'agradaria sentir-te en aquests moments! El Senyor respon, per què aquest torbament? Et tornaré a lloar, perquè tu m'has escoltat.

Diumenge 15 març Salm 46

Diuen que quan John Wesley viatjava per l'Atlàntic, enmig d'una immensa tempesta i mort de por per la seva vida, va escoltar els germans moraus, cantant himnes al vaixell, confiats i tranquils. Això el va fer reflexionar molt. Fins i tot els apòstols que anaven amb Jesús tenien por en la tempesta! Enmig de les tempestes de la vida, Senyor, dona'ns fe per cantar i lloar-te, no temem res, si Déu és amb nosaltres!

Dilluns 16 març Jeremies 12, 1-6

El profeta, que havia aixecat un cant en favor de la salvació del poble, és ara la víctima d'ells, l'han traït i el volen matar. Déu li havia mostrat la maldat del poble, però ara la viu en pròpia carn, poderosos i família van en la seva contra i busquen la seva desgràcia. Ara clama a Déu per ell. La seva tasca, portar la paraula del Senyor, li pot costar la vida. Però Déu li reclama serenor i fortalesa. És fàcil profetitzar en pau, però és enmig de la guerra i la injustícia que hem d'aixecar les nostres veus.

Dimarts 17 març Jeremies 12, 7-13

Mentre Jerusalem vol fer callar Jeremies, el país està desolat, Israel ha caigut i Judà viu les conseqüències del pillatge i el setge. Havien arribat d'Egipte per instaurar una nova manera de viure, per ser un país referent en justícia i bondat, però han trencat l'aliança amb el Senyor, han convertit el que havia de ser referent en un imperi opressor igual que els altres. Han deixat de caminar en la llum del Senyor.

Dimecres 18 març Jeremies 12, 14-17

Enmig de la desolació del poble de Déu, els imperis veuen una oportunitat d'aprofitar-se, sempre succeeix en les guerres, sempre hi ha qui en treu profit i les seves riqueses augmenten a costa de víctimes innocents. Però el Senyor decreta que la seva sobirania va més enllà del seu poble. Ell és el veritable Déu, a ell es podran acostar totes les nacions, perquè cap dels seus déus li podrà fer front, perquè no són veritables.

Dijous 19 març Jeremies 13, 1-11

El poble que no volia escoltar Jeremies veurà ara els seus senyals profètics. L'orgull amb el que viu Judà serà destruït, i ho serà en l'exili. Jerusalem viu la tranquil·litat d'una nova aliança, la pau fictícia del qui paga tribut, però el profeta els hi mostra que seran deportats, i allà, a 500 kilòmetres de Jerusalem, l'orgull altiu que els ha mantingut lluny de la paraula del Senyor es podrirà. Aleshores hi haurà una nova oportunitat de convertir-se.

Divendres 20 març

Noves imatges de judici planen sobre el poble, que no serveix per allò pel que se l'havia creat. Una guerra de vi és per guardar-hi vi, però si dins no n'hi ha per què serveix. Així dins el poble de Déu no hi ha justícia ni misericòrdia, estan plens de brutícia i desobediència.

Dissabte 21 març Salm 82

Sovint podem preguntar-nos on és Déu enmig de tanta injustícia que ens envolta? Però el Senyor diu, jo hi soc present! Però els prínceps d'aquest món ni entenen ni volen entendre. De veritat és tan difícil buscar la justícia? No ho és pas, sinó que es creuen déus. Per això hem de pregar a Déu que es posi en acció, que porti justícia. Si preguem així, ens haurem de posar també nosaltres en acció, oi?

Diumenge 22 març Salm 85

No hi ha pau sense justícia, ni justícia sense pau. La pau de Déu neix de corregir les injustícies; de corregir-nos, els injustos. La seva justícia doncs no és com la nostra, i sovint més que pau porta més indignació i conflicte. Per això com a poble seu, seguim el seu camí, en el que cada paraula i cada acte busquen apropar el cel i la terra, corregint les desigualtats i injustícies que creem, perquè Ell perdona les faltes, ens renova i ens fa possible viure de forma diferent.

Dilluns 23 març Jeremies 13, 15-17

Malgrat que Judà vol acabar amb la seva vida, malgrat que cada cop té menys força, Jeremies segueix alçant la seva veu en una crida de conversió. Veu amb tristesa com no volen escoltar-lo, com el volen fer callar, però segueix insistint, perquè encara hi ha esperança. La deportació, l'exili, la desgràcia es pot evitar si el poble escolta la veu del Senyor.

Dimarts 24 març Jeremies 13, 18-19

El rei i la seva mare es conformem amb la situació de Judà, estan contents de l'aliança que han aconseguit per salvar la vida, malgrat que han espoliat el temple, malgrat que la mort i la violència han caigut sobre els seus vassalls. Per això Déu els hi fa una advertència clara. Han deixat de ser els seus representants, ells que havien de conduir el poble en la bondat l'han construït en la injustícia, la sentència de la deportació no serà moguda.

Dimecres 25 març Jeremies 13, 20-27

La corrupció s'ha estès per tot Jerusalem. No hi ha qui faci el bé, han construït una societat opressora, que s'aprofita dels pobres. Seguint a falsos déus, dominats per sacerdots mentiders, han convertit el país del Senyor en un indret de podridura. Sense penediment, la sentència està donada; si no són capaços de fer el bé, malgrat la pau que semblen viure, caurà damunt d'ells l'exili.

Dijous 26 març Jeremies 14, 1-10

Una sequera assola la terra de Judà, ha deixat de ploure, no hi ha aigua, ni conreus, ni pastures, la mort abasta tot el país. Les pluges al seu temps era la promesa del Senyor; i criden al Senyor. Però és cert el seu penediment? Assumeixen veritablement les seves culpes o en realitat tracten al Senyor com a qualsevol altre ídol? Si a la reina del cel li ofereixo la meva filla, ella em donarà riquesa i fortuna, si a Yahvé li ofereixo una confessió, ell em donarà aigua. El Senyor ja no els creu.

Divendres 27 març Jeremies 14, 11-16

Enmig de la desolació i l'amenaça de l'enemic els profetes del temple aixequen falses profecies, per controlar el poble, per fer-los caminar en la fosca. Quantes vegades el poder ha utilitzat la mentida per enganyar, paraules plenes de fal·làcia que diuen el que volem sentir, encara que tot sigui farsa! Hem de des- triar amb saviesa els discursos que ens envolten, aprendre a escoltar i veure on rau la veritable paraula que busca justícia.

Dissabte 28 març Salm 99

El Senyor és Sant, inaccessible! És totalment pur, i resplendeix, ningú mai podrà apro- par-se a la seva santedat, o morirà a l'instant. Per això el seu poble ha de ser sant, to- talment pur, lluny de tot pecat, de tota impuresa, per ser digne d'aquest Déu. Per això el seu poble es protegeix dels impurs amb grans muralles de santedat. Per això Déu va fer-se home, i va anar a buscar els impurs per abraçar-los i estimar-los, per plorar amb ells. Ho havia de fer, perquè el seu poble estava tancat i amb una pedra a la mà.

Diumenge 29 març Salm 100

A tothom li agrada tenir un sentiment de pertinença, a una terra, a una família, a un grup en el que construïm la nostra identitat. El contrari, és la màxima soledat, el desarrelament, l'orfandat. Diu el salmista que nosaltres som pertinença del Senyor. Gràcies, Déu, perquè tu ets la nostra terra, la nostra família, la nostra identitat! Mai quedarem deseparats!

Dilluns 30 març Jeremies 14, 17-22

Altre cop Jeremies aixeca la veu en nom del poble, en un intent de fer-los veure quin és el camí que porta salvació. Davant de Déu la confessió s'ha de fer de cor, amb la sinceritat de qui veu la realitat de qui és i el què fa. El profeta plora per la devastació que ja ha succeït i per la que ha de venir, i demana a Déu que no oblidí l'aliança, com el poble ho ha fet; Ell és fidel, i en aquest clam Jeremies intercedeix pels pecats del poble.

Dimarts 31 març Mateu 22, 34-40

Com hem de construir la nostra vida? Quin és el camí que Déu vol per nosaltres? Hi ha qui busca un cristianisme que li digui què és bo i què és dolent, hi ha qui no vol que ningú l'imposi res, per poder prendre totes les seves decisions de vida segons el seu criteri. Però Jesús va dir-nos que ni una cosa ni l'altre. Les nostres vides han d'amarar-se del principi de l'amor, per Déu i pels altres. Aquesta ha de ser la nostra manera de viure. Si sempre estimem, trobarem el camí de salvació.
